

¹David ging von dannen und entrann in die Höhle Adullam. Da das seine Brüder hörten und das ganze Haus seines Vaters, kamen sie zu ihm hinab dahin.²Und es versammelten sich zu ihm allerlei Männer, die in Not und Schulden und betrübten Herzens waren; und er war ihr Oberster, daß bei vierhundert Mann bei ihm waren.³Und David ging von da gen Mizpe in der Moabiter Land und sprach zu der Moabiter König: Laß meinen Vater und meine Mutter bei euch aus und ein gehen, bis ich erfahre, was Gott mit mir tun wird.⁴Und er ließ sie vor dem König der Moabiter, daß sie bei ihm blieben, solange David sich barg an sicherem Orte.⁵Aber der Prophet Gad sprach zu David: Bleibe nicht verborgen, sondern gehe hin und komm ins Land Juda. Da ging David hin und kam in den Wald Hereth.⁶Und es kam vor Saul, daß David und die Männer, die bei ihm waren, wären hervorgekommen. Und Saul saß zu Gibeon unter dem Baum auf der Höhe und hatte seinen Speiß in der Hand, und alle seine Knechte standen neben ihm.⁷Da sprach Saul zu seinen Knechten, die neben ihm standen: Höret, ihr Benjaminiter! wird auch der Sohn Isais euch allen Äcker und Weinberge geben und euch alle über tausend und über hundert zu Obersten machen,⁸daß ihr euch alle verbunden habt wider mich und ist niemand, der es meinen Ohren offenbarte, weil auch mein Sohn einen Bund gemacht hat mit dem Sohn Isais? Ist niemand unter euch, den es kränke meinethalben und der es meinen Ohren offenbare? Denn mein Sohn hat meinen Knecht wider mich auferweckt, daß er mir nachstellt, wie es

¹قَدَّهَبَ دَاوُدُ مِنْ هُنَاكَ وَجَا إِلَى مَعَارَةِ عَدْلَامَ. فَلَمَّا سَمِعَ إِخْوَتُهُ وَجَمِيعُ بَيْتِ أَبِيهِ تَرَلُّوا إِلَيْهِ إِلَى هُنَاكَ.²وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ كُلُّ رَجُلٍ مُتَضَاقٍ، وَكُلُّ مَنْ كَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ، وَكُلُّ رَجُلٍ مَرَّ النَّفْسِ، فَكَانَ عَلَيْهِمْ رَئِيسًا. وَكَانَ مَعَهُ تَحْوُ أَرْبَعِ مِئَةِ رَجُلٍ.³وَدَّهَبَ دَاوُدُ مِنْ هُنَاكَ إِلَى مِصْفَاةِ مُوَابَ وَقَالَ لِمَلِكِ مُوَابَ، لِيَخْرُجَ أَبِي وَأُمِّي إِلَيْكُمْ حَتَّى أَعْلَمَ مَاذَا يَصْنَعُ لِي اللَّهُ.⁴فَوَدَّعَهُمَا عِنْدَ مَلِكِ مُوَابَ فَأَقَامَا عِنْدَهُ كُلَّ أَيَّامِ إِقَامَةِ دَاوُدَ فِي الْجَصْنِ.⁵فَقَالَ جَادُ النَّبِيُّ لِدَاوُدَ، لَا تُقِمَ فِي الْجَصْنِ. اذْهَبْ وَادْخُلْ أَرْضَ يَهُودَا. قَدَّهَبَ دَاوُدُ وَجَاءَ إِلَى وَغْرِ حَارِثٍ.⁶وَسَمِعَ سَاوُلُ أَنَّهُ قَدْ اسْتَهْرَ دَاوُدَ وَالرَّجُلَ الَّذِينَ مَعَهُ. وَكَانَ سَاوُلُ مُقِيمًا فِي جَبْعَةِ تَحْتَ الْأَثَلَةِ فِي الرَّامَةِ وَزَمْعُهُ بِيَدِهِ، وَجَمِيعُ عَبِيدِهِ وَفُوقًا لَدَيْهِ.⁷فَقَالَ سَاوُلُ لِعَبِيدِهِ الْوَاقِفِينَ لَدَيْهِ، اسْمَعُوا يَا بَنِيَامِينِيِّونَ. هَلْ يُعْطِيكُمْ جَمِيعَكُمْ ابْنُ يَسَّى خُفُولًا وَكُرُومًا، وَهَلْ يَجْعَلُكُمْ جَمِيعَكُمْ رُؤَسَاءَ الْوُفَى وَرُؤَسَاءَ مَنَابٍ،⁸حَتَّى قَتَلْتُمْ كُلَّكُمْ عَلَيَّ، وَلَيْسَ مِنْ بَخِيرِي بَعْدَ ابْنِي مَعَ ابْنِ يَسَّى، وَلَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ يَخْرُجُ عَلَيَّ أَوْ يَخِيرُنِي يَأَنَّ ابْنِي قَدْ أَقَامَ عَبْدِي عَلَيَّ كَمِينًا كَهَذَا الْيَوْمِ.⁹فَأَجَابَ دُوعُ الْأُدُومِيُّ الَّذِي كَانَ مُوَكَّلًا عَلَى عَبِيدِ سَاوُلَ، قَدْ رَأَيْتُ ابْنَ يَسَّى آتِيًا إِلَى ثُوبَ إِلَى أَحِيَمَالِكَ بْنِ أَخِيطُوبَ.¹⁰فَسَأَلَ لَهُ مِنَ الرَّبِّ وَأَعْطَاهُ رَادًا. وَسَيَفَ جُلِيَّاتِ الْفِلِسْطِينِيِّيِّ أَعْطَاهُ إِثَابًا.¹¹فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ وَاسْتَدْعَى أَحِيَمَالِكَ بْنَ أَخِيطُوبَ الْكَاهِنَ وَجَمِيعَ بَيْتِ أَبِيهِ، الْكَهَنَةَ الَّذِينَ فِي ثُوبَ. فَجَاءُوا كُلُّهُمْ إِلَى الْمَلِكِ.¹²فَقَالَ سَاوُلُ، اسْمَعْ يَا ابْنَ أَخِيطُوبَ. فَقَالَ، هَتَّنَا يَا سَيِّدِي.¹³فَقَالَ لَهُ سَاوُلُ، لِمَاذَا قَتَلْتُمْ عَلَيَّ أَنْتَ وَابْنُ يَسَّى بِإِعْطَائِكَ إِثَابًا خُبْرًا وَسَيْفًا. وَسَأَلْتَ لَهُ مِنَ اللَّهِ لِيَقُومَ عَلَيَّ كَامِينًا كَهَذَا الْيَوْمِ.¹⁴فَأَجَابَ أَحِيَمَالِكَ الْمَلِكَ، وَمَنْ مِنْ جَمِيعِ عَبِيدِكَ مِثْلُ دَاوُدَ، أَمِينٌ وَصَهْرُ الْمَلِكِ وَصَاحِبُ سِرِّكَ وَمُكْرَمٌ فِي بَيْتِكَ.¹⁵فَهَلِ الْيَوْمَ ابْتَدَأْتُ أَسْأَلُ لَهُ مِنَ اللَّهِ. خَاشَا لِي. لَا يَنْسِبُ الْمَلِكُ شَيْئًا لِعَبْدِهِ وَلَا لَجَمِيعِ بَيْتِ أَبِي، لِأَنَّ عَبْدَكَ لَمْ يَعْلَمْ شَيْئًا مِنْ كُلِّ هَذَا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا.¹⁶فَقَالَ الْمَلِكُ، مَوْتًا تَمُوتُ يَا أَحِيَمَالِكَ أَنْتَ وَكُلُّ بَيْتِ أَبِيكَ.¹⁷وَقَالَ الْمَلِكُ لِلْسَّعَاةِ الْوَاقِفِينَ لَدَيْهِ، دُورُوا وَاقْتُلُوا كَهَنَةَ الرَّبِّ، لِأَنَّ يَدَهُمْ أَيْضًا مَعَ دَاوُدَ، وَلَا تَهُمُ عِلْمُوا أَنَّهُ هَارِبٌ وَلَمْ يُخَيِّرُونِي. فَلَمْ يَرِضْ عَبْدُ الْمَلِكِ أَنْ يَمْدُّوا أَيْدِيَهُمْ لِيَقْتُلُوا كَهَنَةَ الرَّبِّ.¹⁸فَقَالَ الْمَلِكُ لِدُوعَ، ذُرْ أَنْتَ وَقَعْ بِالْكَهَنَةِ.

am Tage ist.⁹ Da antwortete Doeg, der Edomiter, der neben den Knechten Sauls stand, und sprach: Ich sah den Sohn Isaïs, daß er gen Nobe kam zu Ahimelech, dem Sohn Ahitobs.¹⁰ Der fragte den HERRN für ihn und gab ihm Speise und das Schwert Goliaths, des Philisters.¹¹ Da sandte der König hin und ließ rufen Ahimelech, den Priester, den Sohn Ahitobs, und seines Vaters ganzes Haus, die Priester, die zu Nobe waren. Und sie kamen alle zum König.¹² Und Saul sprach: Höre, du Sohn Ahitobs! Er sprach: Hier bin ich, mein Herr.¹³ Und Saul sprach zu ihm: Warum habt ihr einen Bund wider mich gemacht, du und der Sohn Isaïs, daß du ihm Brot und Schwert gegeben und Gott für ihn gefragt hast, daß du ihn erweckest, daß er mir nachstelle, wie es am Tage ist?¹⁴ Ahimelech antwortete dem König und sprach: Und wer ist unter allen deinen Knechten wie David, der getreu ist und des Königs Eidam und geht in deinem Gehorsam und ist herrlich gehalten in deinem Hause?¹⁵ Habe ich denn heute erst angefangen Gott für ihn zu fragen? Das sei ferne von mir! Der König lege solches seinem Knecht nicht auf noch meines Vaters ganzem Hause; denn dein Knecht hat von allem diesem nichts gewußt, weder Kleines noch Großes.¹⁶ Aber der König sprach: Ahimelech, du mußt des Todes sterben, du und deines Vater ganzes Haus.¹⁷ Und der König sprach zu seinen Trabanten, die neben ihm standen: Wendet euch und tötet des HERRN Priester! denn ihre Hand ist auch mit David, und da sie wußten, daß er floh, haben sie mir's nicht eröffnet. Aber die

قَدَّارُ دَوَاغُ الْأَدُومِيِّ وَوَقَعَ هُوَ بِالْكَهَنَةِ، وَقَتَلَ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ خَمْسَةً وَتَمَانِينَ رَجُلًا لِإِسِي أُفُودِ كَثَانٍ،¹⁹ وَصَرَبَ
نُوبَ مَدِينَةَ الْكَهَنَةِ بِحَدِّ السَّيْفِ، الرِّجَالَ وَالنِّسَاءَ
وَالْأَطْفَالَ وَالرِّضْعَانَ وَالنَّبِيرَانَ وَالْحَمِيرَ وَالْعَنَمَ.²⁰ فَتَجَا
وَلَدٌ وَاجِدٌ لِأَخِيمَالِكِ بْنِ أَخِيطُوبَ اسْمُهُ أَيْيَاتَارُ وَهَرَبَ
إِلَى دَاوُدَ.²¹ وَأَخْبَرَ أَيْيَاتَارُ دَاوُدَ بِأَنَّ سَاوُلَ قَدْ قَتَلَ كَهَنَةَ
الرَّبِّ.²² فَقَالَ دَاوُدُ لِأَيْيَاتَارَ، عَلِمْتُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي
فِيهِ كَانَ دَوَاغُ الْأَدُومِيِّ هُنَاكَ أَنَّهُ يُخْبِرُ سَاوُلَ. أَنَا سَبَبْتُ
لِجَمِيعِ أَنْفُسِ بَيْتِ أَبِيكَ.²³ أَفَمَ مَعِيَ. لَا تَخَفْ، لِأَنَّ الَّذِي
يَطْلُبُ نَفْسِي يَطْلُبُ نَفْسَكَ، وَلَكِنَّكَ عِنْدِي مَحْفُوظٌ.

Knechte des Königs wollten ihre Hände nicht an die Priester des HERRN legen, sie zu erschlagen.¹⁸ Da sprach der König zu Doeg: Wende du dich und erschlage die Priester! Doeg, der Edomiter, wandte sich und erschlug die Priester, daß des Tages starben fünfundachtzig Männer, die leinene Leibröcke trugen.¹⁹ Und die Stadt der Priester, Nobe, schlug er mit der Schärfe des Schwerts, Mann und Weib, Kinder und Säuglinge, Ochsen und Esel und Schafe.²⁰ Es entrann aber ein Sohn Ahimelechs, des Sohnes Ahitobs, der hieß Abjathar, und floh David nach²¹ und verkündigte ihm, daß Saul die Priester des HERRN erwürgt hätte.²² David aber sprach zu Abjathar: Ich wußte es wohl an dem Tage, da der Edomiter Doeg da war, daß er's würde Saul ansagen. Ich bin schuldig an allen Seelen in deines Vaters Hause.²³ Bleibe bei mir und fürchte dich nicht; wer nach meinem Leben steht, der soll auch nach deinem Leben stehen, und sollst mit mir bewahrt werden.